

Trong bài nói đầu bàn về tôn giáo và chế độ phong kiến Công giáo và Dân tộc (CGDT), cán bộ Trung ương Đảng (xin cáo lỗi vì những ai đã quên khi tôi không gọi ông Công là linh mục vì tôi đang ý vì tác giả Đảng Tộc Do dùng chữ “linh mục” vì con người này xem ra là một số nhà cầm quyền con người thánh thiện, sống cuộc đời hiến thân, quên hết bản thân mình để sống vì tình yêu Thiên Chúa và phục vụ tha nhân) viết:

“Trong suốt lịch sử hình thành và phát triển tại Việt Nam, quan hệ giữa Công giáo và Dân tộc thường khá phức tạp, nhiều khi gay go. Một quan hệ này đặc biệt liên quan đến khó khăn hơn khi những người Công giáo lãnh đạo đất nước. Trong bối cảnh đó, tổ CGvDT muốn là một nỗ lực đóng góp khiêm tốn cho công việc giữ gìn và phát triển chung, như một bước đi trên chặng đường hành trình cùng anh em đang đi tìm về Dân tộc”

Ngay trong bài nói đầu này cán bộ Trung ương Đảng đã để lộ dã tâm mà ông theo đuổi từ khi cho ra đời tổ CGDT cho đến nay: đem hóa công giáo sống với dân tộc, với đất nước và thúc đẩy người Công Giáo “hành hương” nhưng không phải vì tình yêu quê Trại nhưng là đi theo con đường công giáo sống với thời đại.

Trung ương khi là người Công Giáo, anh chị em tín hữu trên đất nước chúng ta đã là người Việt Nam với một tình yêu dân tộc đầy lòng yêu mến và trong những giờ phút đau thương của lịch sử đã không hề thiếu máu xương đổ bỏ ra. Người Công Giáo không hề có liên can gì trong quan hệ với dân tộc. Nếu có liên can là liên can vì những người công giáo, những người luôn đem lòng nghi ngờ và dùng nhiều thủ đoạn để bách hại họ, những người đã làm tổn thương tình yêu dân tộc trong lòng họ với chiến tranh kinh hoàng, những vụ buôn bán đất đai cho Trung ương, và một xã hội tan nát luân thường đạo lý.

Đến thời điểm dã tâm này hai chế độ phong kiến bất tử mà CGDT đã theo đuổi trong suốt 33 năm qua là: thế nhút, không bao giờ bất công dè bỉu nào để đưa cao đường công minh quyên; thế hai: không bao giờ bất công hại nào (đôi khi còn khiến công giáo hay xuyên tạc họ ra công hại) để bôi nhọ công giáo. Hơn nữa một công chế độ thời, báo thù, mù quáng, và tàn ác. Chính vì hai chế độ này, tổ CGDT sẽ không bao giờ và chúng bao giờ làm cho người Công Giáo đến thời hạn trong đất nước do người công giáo lãnh đạo vì lý do chính là người công giáo càng nghi ngờ người Công Giáo và người công giáo Công Giáo cũng nghi ngờ họ.

Đây là những cáo buộc rất nặng nề mà nếu chúng tôi không đưa ra bằng chứng, chúng tôi thất

sẽ không dám nói.

Không biết bạn nào đó “nâng bĩ” để ngụy quyền

Hãy tham khảo bài “Cánh tay” đăng trên Tuần báo Công Giáo và Dân Tộc số 1043, trang 2

“Kể từ khi bắt đầu các cuộc chiến trong những năm gần đây cho thấy một thất bại: ngay từ những năm các Đảng Cộng sản đã từng ngụy quyền trong thời điểm đó, rồi đã biến mất chính quyền, thậm chí biến mất, những năm đó nhân dân lại đang bị phiêu lưu lại cho những người chiến thắng”

Bài báo được viết ra vào tháng Hai năm 1996, khoảng 4 năm sau cuộc cách mạng long trời lở đất các nước Đông Âu quét sạch hoàn toàn chế độ cộng sản. Những năm sau đó, người dân Đông Âu đang trải qua những thách thức lớn lao khi phá hủy một hệ thống chế độ đã tồn tại mấy chục năm và bắt đầu lại từ đầu để xây dựng một chế độ dân chủ mà họ chưa từng trải qua. Thất vọng, đa số trong họ sinh ra và lớn lên trong chế độ cộng sản, chưa một ngày nào biết dân chủ là gì. Lẽ dĩ nhiên, không ít người hoang mang trước xã hội mới. Cũng không ít những người hoài niệm về xã hội cũ mà họ đã từng một thời gọi là bó kinh tế, quyền hành. Những người như vậy, họ do “vote” và họ do xuyên tạc trong khi nhieu thành phần trong dân chúng giờ đây chăm lo vào chuyện làm giàu thì những kẻ may không mất quyền lực không thì tha gì đến chính trị. Các Hội Đồng Giám Mục các nước Đông Âu đã phải thúc giục người giáo dân đi bầu là vì vậy.

Một nhà xã hội học không phải là xã hội. Những báo CGDT vẫn bám riết vào cái nhà xã hội đó trong mô tuơng thuyết phục để cố gắng hãy chờ xem cuối cùng cộng sản cũng sẽ lại thắng oanh liệt. Trong cơn mê sảng của giấc mơ ngụy quyền thì để ngụy quyền, báo cáo của Công nhân “n”:

“Con người vẫn hay mau quên? Có lẽ không nên quên đi quá khứ. Những kẻ tri vãng qua kẻ lái phiêu lưu của những người chiến thắng cũng là những người đã sống, thậm chí đã làm nên những biến cố quan trọng nhất thế kỷ. Quá khứ hãy còn nóng hổi trong tâm trí con người. Nếu không phải là hèn thù, thì con người cũng dễ gì nhanh chóng xóa nhòa những ngày tháng thiêu hủy do, thiêu hủy hạnh phúc?

Ông “n” b o đ n m c b t ch p th c t phũ phàng c a cu c cách m ng nhưng t i Đông Âu ch vài năm tr c, ông v n c coi ch đ c ng s n y là “lý t ng”, là đi u con ng i “đang khao khát”, là đ ng, là s th t, là đi u duy nh t th a mẫn đ c khát khao c a qu n chúng nhân dân. Tôi b o đ m n u ông c t i Đông Âu, Rumani, ch ng h n, nói ra nh ng đi u đó mà ông còn cái răng ăn cháo tôi thua ông.

Đầu h n n a, ông s ng i ta hoài nghi cái lý t ng đó nên còn c n th n l i c Đ c Giáo Hoàng Gioan Phaolô II và Đ c Giáo Hoàng Léon XIII vào:

Không ai chờ i cãi nh ng “h t m m chân lý” “tiny” y nh ng chính các ông theo l ng tâm c a mình cũng bi t rõ là nh ng “h t m m chân lý” y vô cùng “hi m hoì” và “tiny” đ n m c không th bi n minh cho cái giá mà nhân lo i ph i tr vì đ i h a c ng s n.

3 / 7

Trong buổi phát thanh sáng 19/01/1996, đài phát thanh Veritas do Đäc Ông Phêrô Nguyễn Văn Tài điåu hành cho bißt nhå sau:

“Trong 12 sß liên tßc, Nguyän t san Công Giáo và Dân Tßc đã lên tißng bßnh vßc cho Đäc Cha Gaillot, giám mßc giáo phßn Evreux (Pháp), dĩ nhiên vßi lußn điåu công kích Giáo hßi ra điåu nhå trong Giáo hßi không có dân chß, không có tß do phát bißu, ra điåu nhå Giáo hßi bách hßi mßt sß ngßi. Nhiåu ngßi có thß hoang mang và bß lung lßc vì nhång bài báo ßy. Thßt ra, mßt gißng điåu nhå thß không có gì đáng làm chúng ta phßi ngßc nhiên. Thßi Cßu ßc, có nhång tiên tri cung đình chuyên hß hßa cho các vua thay vì nói Lßi cßa Chúa. Ngày nay cũng không thiåu nhång tiên tri nhå thß: thay vì nói Lßi Chúa, lên tißng tß cáo nhång bßt công đßy đßy trong mßt chß đßc tài thì ngßi ta lßi chß làm tiên tri đß công kích và chß trích Giáo hßi cßa mình.”

Bài phát thanh cßa Veritas đßa ra là nhåm phê phán loßt bài cßa CGDT nói đßn nhåm “Nous sommes l’Eglise”, mßt nhåm mà có lß đß sß quý vß đang đßc bài này chßng bißt gì vß hß. Nhåm đó chß mßi phát sinh vào cußi năm 1995 nhång cán bß Cßn đã lßp tßc qußng cáo “hßt ga” đß đåu tháng Gißng 1996, Veritas đã phßi lên tißng. Ngßi ta thßy rõ ngay là cán bß Cßn rình chß hß có mßt nhåm nào nßi lên chßng bßng Giáo Hßi là ông ta qußng cáo hßt sßc rßm rß.

Trong sß báo kßp 1044-1045, ông Cßn trßnh trßng cho đßng tuyên ngßn cßa nhåm “Nous sommes l’Eglise”.

“Theo ‘Bßn thßnh cßu cßa Dân Chúa’ (đßc đßch ra tißng Pháp, bßn gßc bßng tißng Đäc) hißn đang đßc phß bißn rßng rßi tßi nhiåu nßc chßu Âu đß lßy chß ký, Phong trào ‘Chúng tôi là Giáo hßi’ đang đßa ra ‘Nhång mßc tiêu và nhång đòi hßi’ có nßi dung chß yåu là:

1. Xây đßng mßt Giáo hßi huynh đß trong đó mßi tín hßu đßu bình đßng; bßi bß vißc phân bißt giáo sĩ và giáo dân vì sß phân bißt đó loßi trß vißc nhìn nhån nhång ngßi có khß năng thßt sß. Các Giáo hßi đßa phßng phßi có quyßn tham gia vào vißc chßn lßa giám mßc cßa mình. Chß nhång ngßi nào có đßc sß tín nhiåm cßa giáo dân mßi đßc làm giám mßc.

2. Bình đßng hoàn toàn cho phßn nß, cß thß phßn nß có quyßn tham gia vào các tranh lußn cũng nhå các quyßt đßnh mßi cßp cßa Giáo hßi, phßn nß đßc lßnh nhån chßc vß phó tß thßng trßc, đßc chßu chßc linh mßc và đßc tham gia vào vißc lßnh đßo cßa Giáo hßi. Vißc loßi trß phßn nß khßi các chßc vß này không có cß sß Kinh Thánh.

3. Tôi do lòng cha mẹ nên giờ đây sống độc thân hay có gia đình đều vì lòng linh mục, bởi Kinh Thánh và tín lý cha bao giờ đặt mâu thuẫn giữa lòng linh mục và đời sống hôn nhân. Đây chỉ là mặt sáng riêng của Giáo hội Rôma.

4. Đánh giá mặt cách tích cực về tình dục, trong đó phải nhìn nhận con người có khả năng lãnh trách nhiệm trong việc hôn nhân sinh sản, bất kể việc coi trọng điều hoà sinh sản là phá thai...

5. Tin Mừng chỉ không phải là đề tài: Thành công của Giáo hội có thái độ liên đới và nâng đỡ những người gặp khó khăn chỉ không phải là thái độ vì lòng luýt hỏi, có thái độ bao dung và hoà giải – chỉ không phải là thái độ khắt khe như lòng – vì những người đang trong tình cảnh khó khăn cần nhau giúp đỡ làm lợi cho đời (những người ly dị, những linh mục có gia đình bỏ treo chén...)”

Việc cho đăng và quảng cáo rõ ràng cho tuyên ngôn này cũng đã đặt cho thẩm phán pháp luật của Công Giáo H&i của C&n. Đặt cho thẩm phán nhóm “Nous sommes l’Eglise” này đang làm nghiêng ngả Giáo Hội La Mã, ông C&n còn cần thêm ghi rõ rằng “Tôi Áo, hơn 500.000 người (tức khoảng 15% dân số) đã ký tên vào kiến nghị”.

Niên giám Tòa Thánh trong năm 1996 ghi nhận tại 12 giáo phận của Giáo Hội Áo có 4,976,000 người Công Giáo. Trong số đó, số người là 2,345,000 người. Con số 500,000, do đó, là mặt còn số rất lớn, là mặt bị bỏ quên của chúng ta. Tuy nhiên, chúng tôi đã thấy rõ rằng những người khác nhau chỉ có duy nhất một mặt là Anh biết về cái tôi chỉ có một “mini” này.

Trước những nhận xét hết sức xác đáng của đài phát thanh Veritas, công nhân Công nhân pháp luật quy định:

“Và chúng tôi không tin rằng những suy nghĩ của chúng tôi, in trên giấy trắng mực đen chỉ không phải là nói gió bay, mà có thể làm ‘nhieu người có thể hoang mang và bối lung lòng’ như Đài Veritas lo lắng, ngờ vực, nhìn dưới một góc độ nào đó, Veritas đang ‘suy biến ra bên ngoài’ mà coi thường những công giáo trong nước!”

Điều u thế hai chúng tôi cũng không dám nhận đó là chức vụ ‘tiên tri cung đình’ mà Đài Veritas có ‘nhã ý’ dành cho chúng tôi. Trong trường hợp của Đức Cha Gaillot, chức vụ ‘tiên tri cung đình’ này có lẽ phù hợp với Đài Veritas hơn là Nguyễn Văn Công Giáo và Dân Tộc. ‘Cung đình’ Vatican hơn phải thích thú với sự ‘hạ hạ’ của Đài Veritas hơn là lời suy nghĩ của Nguyễn Văn Công Giáo và Dân Tộc.”

(Tuần báo Công Giáo và Dân Tộc, 1042, 28/1/1996, trang 2)

Nếu như đài Veritas “phang trộm” mà CGDT “phang lòi” thì cũng có cái logic nào đó. Nhưng để thấy rõ, tính chất hung hăng đánh phá Giáo Hội của cán bộ Trường Báo Công Giáo và Dân Tộc cũng nên trích đăng ở đây một bài khác:

“Ngày ngày cuối năm 1995, Đài Vatican có phát một bản ‘Trường kết sinh hoạt Giáo Hội Việt Nam trong năm sắp kết thúc’. Bài trường kết này khá dài: 4 trang đánh máy đức cha. Đức cha xong, cảm giác điều tiên của tôi là Giáo Hội Việt Nam hình như chỉ còn các giám mục, linh mục và tu sĩ. Chúng tôi giáo dân ở đâu. Cha đáng tội, cũng có giáo dân để ý như chúng tôi đức cha đức cha đúng một lúc khi nói về đám tang của một vị trường giám mục.

Và toàn bộ sinh hoạt của cái ‘Giáo Hội Việt Nam’ của Đài Vatican xem ra chỉ quanh quẩn trong các cuộc trường trường trường của Tòa Thánh Vatican với Nhà nước hay giữa Hội đồng Giám mục Việt Nam với chính quyền! Còn số của trường Đức tin phong phú và đa dạng của người giáo dân trong một xã hội đang thay đổi với biến động bao vấn đề thách thức, khó khăn như chúng tôi sáng kiến thì xem ra không phải là ‘sinh hoạt của Giáo Hội Công giáo Việt Nam’. Hay Đài Vatican chỉ muốn trường kết như gì mình muốn trường kết? Nghĩa là trường kết sinh hoạt của một Giáo Hội để a phần theo trường quan quyền lúc trường trường hơn là theo tiêu chuẩn làm chúng cho Tin mừng?”

Và đây là tiêu chuẩn làm chúng cho Tin mừng của Công đức nêu lên ngay sau đó đó:

“Tôi có một người bạn nhà báo là linh mục Dòng Tên. Năm 1988, ông đi thăm Việt Nam và có viết một bài báo dài về sự sống đức của Giáo Hội Việt Nam. Năm 1992, gặp lại ông trong Hội nghị Quốc tế của Hiệp hội Báo chí Công giáo Thế giới tại Braxin, ông tâm sự cho biết sau khi bài báo này được đăng lên, về B trên của ông đã kêu ông lên và ‘qu’, để ý: Tôi sao trong khi phần lớn các trường báo khác cho rằng Giáo Hội Việt Nam bị bách hại, người Việt Nam công giáo không được hưởng tự do tôn giáo thì cha lại mô tả đức tin ở Việt Nam tốt đẹp như vậy?”

Ôi, ‘Qui est l’Eglise ?’ (Giáo hội là ai?) !”

(Tuần báo Công Giáo và Dân Tộc, 1040, 14/1/1996, trang 2)

Có lẽ xin miễn phê bình những người có chút lòng trí cũng để thấy Công giáo và lòng mạnh mẽ nào.

Mặt linh mục ở Sài Gòn nói với chúng tôi một nhận xét rất xác thực mà chúng tôi xin dùng thay lời kết: “Trò lòng mạnh mẽ của CGDT là nó đứng lên mặt Giáo Hội Công Giáo giữa với tất cả những xa, bất công, đói bần, hèn lười, bạo tàn và tội lỗi. Rồi nó đánh Giáo Hội đó để quăng cáo cho cái thiên đàng mù xã hội chủ nghĩa với đầy dẫy những tất cả những xa, bất công, đói bần, hèn lười, bạo tàn và tội lỗi rất thật”.

Thúy Dung

Đăng trong: Giáo Hội CG VN